

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 167

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 28 aprilie 1998

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
92.	1-2	Decizia nr. 65 din 16 aprilie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	5-6
144.	2	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		879. — Ordin al ministrului finanțelor privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie cu discount seriile: A1 98.08.06, A2 98.08.13, A3 98.08.20, A4 98.08.20, A5 98.08.27	6-7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 57 din 24 martie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 45 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 15/1991 pentru soluționarea conflictelor de muncă	3-4	★	
		Rectificare.....	7

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/1998 privind majorarea salariilor personalului din unele instituții publice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6 din 26 martie 1998 privind majorarea salariilor personalului din unele instituții publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 30 martie 1998, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 1, literele j), l) și m) vor avea următorul cuprins:

„j) Președinția, Parlamentul, Guvernul și alte instituții publice, la care salariile de bază se stabilesc potrivit anexelor nr. I/1, I/2, I/4, I/5, II/1, II/2 și II/4 la Ordonanța Guvernului nr. 39/1994, republicată, sau prin asimilare cu funcțiile prevăzute în aceste anexe, precum și funcțiile preluate din alte anexe în statele de funcții ale instituțiilor respective, potrivit legii; funcțiile de controlor financiar gradul I — III

și asistent, la care salarizarea se face pe baza coeficienților de ierarhizare prevăzuți în anexa nr. 2 la Legea nr. 50/1995 cu privire la salarizarea membrilor și personalului Curții de Conturi;“

„l) prefecturile și unitățile teritoriale ale administrației publice, la care salarizarea personalului se face pe baza coeficienților de ierarhizare prevăzuți în anexele nr. I/7 și III/2 la Ordonanța Guvernului nr. 39/1994, republicată;“

m) consiliile județene, locale și primăriile, la care salarizarea personalului se face pe baza coeficienților de ierarhizare prevăzuți în anexele nr. I/7 și III/2 la Ordonanța Guvernului nr. 39/1994, republicată, și a valorii coeficientului de ierarhizare 1,000, aprobat prin hotărâre a Guvernului pentru personalul din sectorul bugetar.“

2. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Coeficienții de ierarhizare se majorează, înainte de aplicarea prevederilor art. 1, cu 0,500 pentru funcțiile de execuție la care se prevede condiția de studii superioare din anexele nr. II/1, II/2, II/4, III/1 și III/3 și cu 0,250 pentru funcțiile de conducere de specialitate din anexa nr. II/2 la Ordonanța Guvernului nr. 39/1994, republicată.“

3. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Personalul care are titlul științific de doctor și își desfășoară activitatea în instituțiile (unitățile) prevăzute la art. 1, precum și în unitățile de cultură, în domeniul în

care a obținut acest titlu, beneficiază de un spor pentru titlul științific de 15% din salariul de bază.“

4. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Instituțiile (unitățile) la care se aplică prevederile art. 1, cu excepția instituțiilor publice nominalizate la art. 1 lit. j), se stabilesc de către ordonatorii principali de credite, cu avizul Ministerului Muncii și Protecției Sociale.“

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/1998 privind majorarea salariilor personalului din unele instituții publice, cu modificările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 aprilie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
PETRE ROMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 23 aprilie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 28 aprilie 1998.
Nr. 92.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/1998
privind majorarea salariilor personalului
din unele instituții publice

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/1998 privind majorarea salariilor personalului din unele instituții publice și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 28 aprilie 1998.
Nr. 144.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 57****din 24 martie 1998****referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 45 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 15/1991
pentru soluționarea conflictelor de muncă**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a art. 45 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 15/1991, invocată de Federația Națională a Sindicatelor din Electricitate „Univers” în Dosarul nr. 3.427/1997 al Tribunalului Municipiului București — Secția a IV-a civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 3 martie 1998, în prezența părților și a reprezentantului Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 10 martie 1998 și apoi pentru data de 24 martie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Tribunalul Municipiului București — Secția a IV-a civilă, prin Încheierea din 5 septembrie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 45 alin. (4) din Legea nr. 15/1991, ridicată de Federația Națională a Sindicatelor din Electricitate „Univers”.

În motivarea excepției se susține că art. 45 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 15/1991, care prevede că nu pot declara grevă salariații din unitățile sistemului energetic național, încalcă art. 40 din Constituție, care consacră acest drept ce poate fi exercitat în condițiile și în limitele stabilite de lege. Prin interzicerea dreptului la grevă, acest text încalcă și prevederile constituționale ale art. 49, care stabilește posibilitatea restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți proporțional cu situația care a creat-o, fără a putea însă atinge existența dreptului sau a libertăților.

Deoarece, contrar art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, instanța nu-și exprimase opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională a solicitat, în temeiul art. 15 din Regulamentul său de organizare și funcționare, completarea actului de sesizare.

Completând încheierea de sesizare, Tribunalul Municipiului București — Secția a IV-a civilă opinează că excepția de neconstituționalitate a art. 45 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 15/1991 este întemeiată, deoarece prevederile constituționale limitează sau condiționează dreptul la grevă,

dar nu-l interzic, pentru a nu îngrădi libertatea salariaților „de a milita pentru drepturile lor socioeconomice și profesionale”.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată, iar prevederile art. 45 alin. (1) lit. b) și ale art. 45 alin. (4) din Legea nr. 15/1991 sunt constituționale, întrucât acestea permit greva în unitățile care aprovizionează cu energie electrică, cu condiția ca organizatorii să asigure cel puțin o treime din activitatea normală.

Președinții celor două Camere nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Curtea constată că, deși în dispozitivul Încheierii din 5 septembrie 1997 se prevede că excepția ar avea ca obiect alin. (4) al art. 45 din Legea nr. 15/1991, în realitate, prin aceasta a fost contestată legitimitatea constituțională a alin. (1) lit. b) din același articol, în ceea ce privește partea referitoare la interdicția pentru salariații din „unitățile sistemului energetic național” de a declara grevă. Această constatare se impune, deoarece, în însuși cuprinsul încheierii s-a reținut că excepția privește dispozițiile art. 45 alin. (1) lit. b), opinia instanței se referă tot la aceste prevederi, iar autoarea excepției, Federația Națională a Sindicatelor din Electricitate „Univers”, are în vedere, de asemenea, constituționalitatea aceluiași text. De aceea, instanța, neputând modifica excepția astfel cum a fost ridicată, Curtea urmează să se pronunțe cu privire la art. 45 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 15/1991, în partea referitoare la interdicția dreptului la grevă pentru salariații din unitățile sistemului energetic național.

Motivul principal invocat prin excepție este acela că, potrivit art. 40 alin. (2) din Constituție, dreptul la grevă se exercită în condițiile și în limitele stabilite prin lege, precum și cu respectarea garanțiilor necesare asigurării serviciilor esențiale pentru societate, prevăzute tot prin lege, pe când art. 45 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 15/1991 interzice salariaților din unitățile sistemului energetic național să declare grevă. Autoarea excepției invocă și prevederile art. 49 din

Constituție, potrivit căreia legea poate limita exercitarea unui drept, fără însă a putea atinge existența acestuia.

Conform art. 40 din Constituție, salariații au dreptul la grevă pentru apărarea intereselor profesionale, economice și sociale. Rezultă din această prevedere constituțională că dreptul la grevă se poate exercita numai colectiv, ca și alte drepturi instituite de Constituție, cum ar fi libertatea întrunirilor (art. 36) sau dreptul la asociere (art. 37).

Cu privire la dreptul la grevă, alin. (2) al art. 40 din Constituție prevede că legea stabilește condițiile și limitele exercitării acestui drept, precum și garanțiile necesare asigurării serviciilor esențiale pentru societate. Prevederea menționată este în concordanță cu dispozițiile art. 8 pct. 1 lit. d) din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, potrivit căreia dreptul la grevă se exercită în conformitate cu legile fiecărui stat, ca și cu dispozițiile art. G din Carta socială europeană (revizuită), semnată de România la 15 mai 1997, dar neratificată, în care se prevede că este permisă stabilirea, prin lege, de restricții „necesare, într-o societate democratică, pentru a garanta respectarea drepturilor și libertăților altora sau pentru a proteja ordinea publică, securitatea națională, sănătatea publică sau bunele moravuri”.

Rezultă, din dispozițiile constituționale ca și din prevederile documentelor internaționale menționate, că dreptul la grevă poate fi supus unor limitări și condiționări, îndeosebi pentru a garanta asigurarea serviciilor esențiale necesare societății, deoarece, în mod inevitabil, de regulă, exercitarea acestui drept afectează nu numai părțile în conflict, ci și pe alții, din domenii sau sectoare în care activitatea este paralizată ca urmare a încetării unor servicii datorită grevei. Deci, greva ar putea afecta servicii esențiale pentru societate, cum este încetarea funcționării sistemului energetic național. Încetarea activității în întreg sistemul energetic național poate determina nu numai căderea acestuia din cauze tehnice, dar are drept consecință și privarea întregii economii și a populației de energie electrică. Aceste consecințe afectează în mod evident exercițiul unor drepturi și libertăți garantate de Constituție cetățenilor, cât și interesele ce privesc întreaga economie și, implicit, ordinea publică și securitatea națională.

Interdicția prevăzută la art. 45 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 15/1991, în ceea ce privește salariații din unitățile sistemului energetic național, nu poate fi analizată decât în

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 15/1991 în partea referitoare la salariații din unitățile sistemului energetic național, invocată de Federația Națională a Sindicatelor din Electricitate „Univers” în Dosarul nr. 3.427/1997 al Tribunalului Municipiului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 martie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

conexiune cu prevederile alin. (4) ale aceluiași articol, care, cu referire la unitățile ce asigură aprovizionarea populației cu energie electrică, stabilește că greva „este permisă cu condiția ca organizatorii să asigure serviciile esențiale, dar nu mai puțin de o treime din activitatea normală”.

Din interpretarea sistematică a acestor dispoziții legale rezultă că interdicția grevei salariaților din unitățile sistemului energetic național nu are un caracter absolut, greva fiind permisă în limitele prevăzute la alin. (4) al art. 45 din lege.

În consecință, această interdicție, raportată la toți salariații sistemului energetic național, are semnificația unei limite, justificată de un interes public și național incontestabil, spre a se evita consecințele ce s-ar produce ca urmare a încetării furnizării energiei electrice în întreaga țară.

Dispozițiile art. 45 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 15/1991 nu au semnificația sacrificării intereselor de ordin profesional, economic și social ale salariaților ce ocupă funcții în sistemul energetic național, unde dreptul la grevă nu este permis. Art. 45 alin. (2) din Legea nr. 15/1991 reglementează modul de soluționare a conflictului de muncă dintre unitate și salariații sistemului energetic național prin conciliere directă, cu participarea delegatului Ministerului Muncii și Protecției Sociale. Având în vedere consecințele unei greve ce ar paraliza întregul sistem energetic național, afectând astfel drepturile și interesele tuturor cetățenilor, deci și ale salariaților din unitățile sistemului energetic național, această soluție alternativă a legiuitorului este justificată, nu numai pentru motive de ordin economic, politic și social, dar și constituțional. De principiu, art. 54 din Constituție prevede că drepturile și libertățile constituționale trebuie astfel exercitate încât să nu încalce drepturile și libertățile celorlalți, iar o dispoziție legală de natură a garanta asigurarea serviciilor esențiale pentru societate, cum este cea prevăzută la art. 45 alin. (1) lit. b), coroborată cu cele prevăzute la alin. (2) și (4) din același articol al Legii nr. 15/1991, răspunde acestor exigențe.

Aceeași este concluzia și în considerarea art. 49 din Constituție, cât timp greva din sistemul energetic național este permisă în limitele alin. (4) al art. 45 din Legea nr. 15/1991, astfel că nu este suprimat însuși acest drept.

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 65

din 16 aprilie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³
și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, invocată de Bădulescu Leon și Bădulescu Basa în Dosarul nr. 3.140/1996, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 14 aprilie 1998, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 16 aprilie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 18 martie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, invocată de Bădulescu Leon și Bădulescu Basa.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 128 din Constituție, întrucât „permit Ministerului Public să beneficieze de o cale de atac la care părțile în cauză nu au acces“, iar sintagma „în condițiile legii“ prevăzută la art. 128 trebuie interpretată în sensul că și în exercitarea căilor de atac trebuie respectat principiul înscris la art. 16 din Constituție.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 138/1997, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând, pe de o parte, că prevederile art. 330 alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, admitând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330² alin. 1 din același cod.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția vizând dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă în baza prevederilor art. 23 alin. (6) din aceeași lege.

De asemenea, urmează să fie respinsă și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 2 din același cod.

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, invocată de Bădulescu Leon și Bădulescu Basa în Dosarul nr. 3.140/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 aprilie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

**privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie
cu discount seriile: A1 98.08.06, A2 98.08.13, A3 98.08.20, A4 98.08.20, A5 98.08.27**

Ministrul finanțelor,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 447/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările ulterioare,

în baza prevederilor art. 28 din Legea bugetului de stat pe anul 1997 nr. 72/1997, ale art. 7 din Legea nr. 91/1993 privind datoria publică, ale Convenției nr. 16.813/19/1998, încheiată între Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României, și ale Regulamentului privind operațiunile cu titluri de stat derulate de către Banca Națională a României în calitatea sa de agent al statului,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Ministerul Finanțelor anunță lansarea unor emisiuni de titluri de stat, numite *certIFICATE DE TREZORERIE CU DISCOUNT*, seriile;

- a) A1 98.08.06;
- b) A2 98.08.13;
- c) A3 98.08.20;
- d) A4 98.08.20;
- e) A5 98.08.27.

Art. 2. — Emisiunile anunțate sunt destinate refinanțării următoarelor împrumuturi de stat:

— certificate de trezorerie cu dobândă seria 1998/V.1, în valoare nominală de 513.000.000.000 lei, scadente în data de 7 mai 1998;

— certificate de trezorerie cu dobândă seria 1998/V.2, în valoare nominală de 600.000.000.000 lei, scadente în data de 14 mai 1998;

— certificate de depozit cu dobândă ale statului seria 1998 PF2, în valoare nominală de 196.170.000.000 lei, scadente în data de 20 mai 1998;

— certificate de trezorerie cu dobândă seria 1998/V.3, în valoare nominală de 391.300.000.000 lei, scadente în data de 21 mai 1998;

— certificate de trezorerie cu dobândă seria 1998/V.4, în valoare nominală de 82.100.000.000 lei, scadente în data de 28 mai 1998.

Valorile împrumutate pot fi majorate sau micșorate până la anularea emisiunii, în funcție de necesitățile de finanțare a contului general al trezoreriei statului, comunicate de Ministerul Finanțelor în preția licitațiilor.

Art. 3. — Certificatele de trezorerie cu discount vor fi emise la datele de:

- a) joi, 7 mai 1998;
- b) joi, 14 mai 1998;
- c) miercuri, 20 mai 1998;
- d) joi, 21 mai 1998;
- e) joi, 28 mai 1998.

Art. 4. — Certificatele de trezorerie cu discount sunt scadente în datele de:

- a) joi, 6 august 1998, la 91 de zile;
- b) joi, 13 august 1998, la 91 de zile;

- c) joi, 20 august 1998, la 92 de zile;
 d) joi, 20 august 1998, la 91 de zile;
 e) joi, 27 august 1998, la 91 de zile.

Art. 5. — Metoda de vânzare este licitația, care va avea loc cu două zile înainte de data emisiunii, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu.

Oferta de cumpărare va cuprinde valoarea nominală, costul total, rata discountului, prețul și randamentul.

Prețul și randamentul se vor calcula utilizând următoarele formule:

$$P = 1 - (d \times r) / 360 \text{ și}$$

$$y = r / P,$$

în care:

P = prețul titlului cu discount, exprimat cu șase zecimale;

d = numărul de zile până la scadență;

r = rata discountului;

y = randamentul (rata dobânzii).

Ministerul Finanțelor își rezervă dreptul de a respinge, parțial sau în totalitate, ofertele pe care nu le consideră a fi la un nivel acceptabil al randamentului (al ratei dobânzii).

Art. 6. — Societățile bancare pot depune oferte competitive atât în cont propriu, cât și în contul clienților, persoane juridice.

Fiecare societate bancară poate să depună maximum cinci oferte competitive. Fiecare ofertă competitivă va fi de minimum 100.000.000 lei, cu multipli de 10.000.000 lei.

CertIFICATELE DE TREZORERIE CU DISCONT MAI SUS MENȚIONATE NU SE ADRESEAZĂ PERSOANELOR JURIDICE NEREZIDENTE ÎN ROMÂNIA.

Nu sunt acceptate ofertele necompetitive.

Art. 7. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu discount este de 10.000.000 lei.

Art. 8. — Ofertele de cumpărare se depun la Banca Națională a României în ziua licitației, până la ora 12,00.

Art. 9. — Rezultatul licitației va fi stabilit în aceeași zi, la sediul Băncii Naționale a României, de către comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 10. — Plata certificatelor de trezorerie cu discount se va face la data emisiunii, prin debitarea contului cumpărătorului, deschis la Banca Națională a României, cu suma reprezentând costul total al certificatelor de trezorerie cumpărate.

Răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu discount se va face la data scadenței, prin creditarea contului deținătorului cu suma reprezentând valoarea nominală totală a certificatelor de trezorerie cu discount.

Art. 11. — Prezenta emisiune nu beneficiază de facilități fiscale.

Art. 12. — Direcția generală a datoriei publice va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 27 aprilie 1998.
 Nr. 879.

RECTIFICARE

În Hotărârea Guvernului nr. 216/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 16 aprilie 1998, se face următoarea rectificare:

— anexa la hotărâre conține și punctele 10—13, cu următorul cuprins:

10. <u>Cheltuieli privind înregistrarea conferinței</u>	
(casete video, filmare, montaj film)	<u>16.000</u>
11. <u>Cheltuieli culturale</u>	<u>10.000</u>
12. <u>Cheltuieli protocol aeroport</u>	<u>4.000</u>
13. <u>Diverse și neprevăzute</u>	<u>28.620</u>

TOTAL:	1.500.000
--------	-----------

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
 cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
 Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.